

Diari Oficial del Consell General

Any 2022 – VIII Legislatura – Núm. 9/2022

Sessió ordinària celebrada el dia 7 d'abril del 2022

El dia 7 d'abril del 2022, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 44/2023, que és el següent:

- 1. Examen i votació de la sol·licitud perquè el Consell General autoritzi la cessió, amb caràcter gratuït, indefinit i a precari de l'ús d'un terreny del Govern, a favor del Comú de Sant Julià de Lòria, per a ser utilitzat com a accés a la nova deixalleria comunal.**
- 2. Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu per a la protecció dels animals de companyia.**
- 3. Examen i votació del Projecte de Llei del Procediment Contenciós Administratiu.**
- 4. Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'educació del 3 de setembre de 1993 i de la Llei 17/2018 d'ordenament del sistema educatiu andorrà, del 26 de juliol.**
- 5. Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració.**

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset

M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sílvia Ferré Ghiringhelli
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallón Font
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència dels M.I. Srs. Raul Ferré Bonet, Jordi Font Mariné, Joaquim Miró Castillo i Carine Montaner Raynaud.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Maria Ubach Font, ministra d'Afers Exteriors; Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre de Turisme i Telecomunicacions; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Albert Font Massip, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior; Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports i Trini Marín González, ministra d'Administracions Públiques i Participació Ciutadana.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.04h)

La Sra. síndica general:

Punt número 1

1. Examen i votació de la sol·licitud perquè el Consell General autoritzi la cessió amb caràcter gratuït, indefinit i a precari, de l'ús d'un terreny del Govern a favor del Comú de Sant Julià de Lòria per a ser utilitzat com a accés a la nova deixalleria comunal.

La sol·licitud fou publicada en el Butlletí número 22/2022 del 9 de febrer i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern? Senyor Filloy, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies, senyora síndica.

Moltes gràcies, senyores conselleres i consellers. I, si em permeten, explicar breument el per què elevo a aquesta cambra, avui, aquesta signatura d'aquest conveni amb el Comú de Sant Julià de Lòria.

Com tots vostès saben, el Comú de Sant Julià de Lòria disposava d'una deixalleria. Aquesta deixalleria comunal, com en disposen totes les parròquies, se situava al terreny de la Portalada. I també, com molts de vostès recordaran, a l'estiu del 2019, en aquell terreny hi va haver una gran baixada de rocs i de pedres que va provocar afectacions a la carretera general i també, evidentment, a l'edifici de la deixalleria, que se situava en la mateixa parcel·la. Aquella infraestructura ha patit alguns danys estructurals i també continua estant en una parcel·la on hi ha un cert risc de caiguda de rocs.

Aleshores, aquesta situació va portar a que el Comú ha de buscar un altre emplaçament per a aquesta deixalleria i el fet és que el Comú de Sant Julià de Lòria, mitjançant el desenvolupament d'una unitat urbanística també a la mateixa parròquia, ha aconseguit disposar d'una parcel·la de cessió del desenvolupament urbanístic, concretament de la Surb 87, i com vostès saben, aquestes sessions han de ser destinades a equipaments. I en aquest sentit, el Comú de Sant Julià de Lòria desitja instal·lar la futura deixalleria en aquest terreny.

En aquest terreny, en aquesta unitat d'actuació, també el Govern és propietari d'una parcel·la. La nova vialitat de la parcel·la, la nova repartició de les càrregues, fa que aquest terreny del Govern se situï o confronti concretament en aquesta parcel·la de cessió per a equipaments del Comú de Sant Julià de Lòria. Aleshores, una vegada feta la vialitat, és cert

que, com vostès saben, la normativa estableix que totes les parcel·les han de disposar d'accés, però en aquest cas concret, el Comú de Sant Julià de Lòria sol·licita —en aquest cas al seu veí, que és el Govern— un dret de pas per una petita porció de la parcel·la propietat del Govern —d'uns 35 metres quadrats— perquè segurament beneficiarà o permetrà molt millor l'entrada a la deixalleria de vehicles de gran tonatge.

Aleshores, el Govern desitja signar aquest conveni de col·laboració entre administracions públiques, que s'emmarca, evidentment, dins de la col·laboració institucional per donar resposta a l'interès públic general i en aquest cas, més concretament per beneficiar els lauredians i lauredianes amb aquesta infraestructura que dona servei a la seva parròquia.

Aquest conveni, com els deia, s'emmarca també dins d'un context de provisionalitat. A més a més, aquesta cessió d'ús està condicionada únicament a la construcció de la futura deixalleria. El Govern o el conveni preveu que el Govern en qualsevol moment pugui rescindir o revocar el conveni simplement amb un preavís de tres mesos. El Comú, evidentment, es farà càrrec de tots els costos d'adequació i manteniment d'aquesta petita porció de terreny i la cessió es preveu gratuïta i per termini indefinit.

En tot cas, el que sol·licito avui a aquesta cambra és, en virtut de la combinació dels articles 89, 90 i 84 del Codi de l'Administració, que determinen que la declaració de l'inhabilitat i la cessió d'ús d'un terreny de Govern a un comú requereix l'autorització del Consell General que autoritzi que el Govern cedeixi al Comú de Sant Julià de Lòria amb caràcter gratuït, indefinit i a precari i sota la condició modal, com els deia, l'ús d'aquests 35 metres quadrats de terreny esmentat per ser destinat únicament com a accés cap a la nova deixalleria comunal.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre. Iniciem les intervencions dels grups si així ho desitgen.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos senyor Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies senyora síndica.

Pujo a la tribuna perquè malgrat que soc breu, el ministre m'ha transmès el plànol. I com que jo sí que puc pujar a la tribuna, l'ensenyo perquè tothom el vegi i el que ell també ha explicat, jo ho explicaré amb una foto, amb un plànol.

Això és la recta que baixa de la rotonda de la Margineda cap a Sant Julià. I aquí hi ha aquesta unitat d'actuació que explicava el ministre. Aquesta parcel·la d'aquí és la del Govern i aquesta parcel·la d'aquí és la que el Comú de Sant Julià té fruit de la cessió. Aprofito per saludar els cònsols i consellers de la parròquia de Sant Julià, especialment el senyor Majoral, que molts li guardem molta estima de la seva etapa al Consell. I aquí és on va la nova deixalleria, ja que la de la Portalada s'ha hagut de desplaçar. I aquest trosset

d'aquí tan petit que fa 35 metres quadrats és el que es fa aquesta cessió que demana el Govern que avui autoritzem, per la qual cosa amb aquesta rotonda es podrà maniobrar per entrar i sortir de la deixalleria correctament.

No em vull estendre més, senyora síndica. Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Pel grup parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents desitgen intervenir? Senyor Alís, teniu la paraula.

El Sr. Oliver Alís:

Gràcies. Gràcies, senyora síndica.

Bé, doncs hem analitzat tota la documentació de l'expedient. Ens sembla correcte, entre altres, perquè justament com ha citat el ministre, com ha citat el company conseller de Ciutadans Compromesos, permetrà facilitar l'accés i la maniobra de vehicles pesants a aquesta futura deixalleria comunal, que s'instal·larà i es construirà, de fet, a la zona del Prat de la Tresa, millorant-ne la seguretat i l'accés tant per la construcció com en la seva futura explotació. Encara més, trobem convenient aquest acord, ja que estableix una col·laboració institucional entre administracions públiques andorranes amb l'objectiu de millorar i facilitar la vida dels ciutadans. En aquest sentit, com no pot ser d'una altra manera, votarem a favor d'aquesta cessió de terreny.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Alís.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata alguna intervenció? Senyor López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Molt breument, només per dir que votarem favorablement a la disposició que se sotmet a votació. I només fer un comentari sobre la destinació final de l'equipament. Celebrem que en un món que ha d'anar cap a la reutilització i el reequipament, doncs que hi hagi una distinció pública d'un equipament per ubicar-hi una deixalleria.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Govern, desitja intervenir?

No?

Aleshores, acabades les intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la sol·licitud per assentiment.

Declaro aprovada l'autorització del Consell General al Govern per a la cessió, amb caràcter gratuït, indefinit i a precari, de l'ús d'un terreny del Govern a favor del Comú de Sant Julià de Lòria per a ser utilitzat com a accés a la nova deixalleria comunal.

Punt número 2

2. Examen i votació de la proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni Europeu per a la Protecció dels Animals de companyia.

La proposta d'aprovació fou publicada en el Butlletí número 22/2022 del 9 de febrer i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Senyora Calvó, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies, senyora síndica.

El Conveni Europeu per la Protecció dels Animals de Companyia estableix la protecció jurídica dels animals de companyia, una protecció basada en la salvaguarda de la salut i del benestar animals. Aquest conveni, amb dos instruments internacionals dedicats a la protecció dels animals salvatges com són el Conveni sobre el comerç internacional d'espècies salvatges de flora i fauna amenaçats que anomenem CITES i que es va aprovar fa uns mesos aquí en aquesta cambra, o el Conveni de Berna, configuren un marc normatiu internacional dedicat a la protecció dels animals. I avui, amb l'aprovació d'aquest conveni, Andorra passa a ser part d'aquests tres instruments internacionals.

El conveni estableix els principis bàsics del benestar animal, consistent en no ocasionar inútilment dolor o angoixa als animals ni abandonar-los, i considera la persona que s'ocupa d'un animal com el responsable de la seva salut i el seu benestar, procurant-li alimentació i exercici adequat. Si la persona no pot garantir aquestes circumstàncies, o bé l'animal no pot adaptar-se a la captivitat, no ha de ser tingut. El conveni també preveu que reguli l'ús d'animals en espectacles o en altres esdeveniments i prohibeix les intervencions quirúrgiques destinades a canviar l'aparença d'un animal de companyia i altres intervencions de caràcter fútil que no tenen una finalitat curativa. I també considera necessari que els estats part desenvolupin programes d'informació i de sensibilització.

Aquestes obligacions i d'altres, relacionades amb el benestar animal, estan recollides a la Llei 11/2016 de tinença i protecció dels animals. Una llei que estableix que els animals són éssers vius, dotats de sensibilitat física i psíquica i que han de rebre un tracte adequat a les

seves necessitats etològiques. Una llei que va reforçar amb molta ambició la protecció i el benestar animal a Andorra, fet que situa el nostre país en una posició capdavantera en matèria de protecció animal.

La ratificació d'aquest conveni suposa un pas més en l'àmbit de la protecció dels animals de companyia i complementa i reconeix la feina que ha fet Andorra aquests darrers anys. Així doncs, cal destacar l'esforç que s'ha dut a terme aquesta legislatura per actualitzar el marc reglamentari vinculat amb l'aprovació de reglaments que milloren la tinença i la protecció als animals i que ens situen com un país amb uns elevats valors en matèria de protecció animal.

Més enllà d'aquestes accions normatives, des del Ministeri també s'ha endegat una campanya de comunicació que perdurarà al llarg de tot aquest any 2022 i que preveu accions orientades a informar i a conscienciar la ciutadania sobre la tinença responsable d'animals de companyia. Aquesta campanya s'està duent a terme amb la participació de nombrosos actors com les entitats protectores d'animals i el col·lectiu professional veterinari, entre altres, en funció de les diverses temàtiques que es van abordant al llarg del seu desplegament.

I ara, només per finalitzar, voldria aprofitar avui la meua intervenció per agrair i reconèixer la gran feina que fan les associacions i els voluntaris que treballen incansablement per preservar i millorar el benestar animal. I la implicació també de tots els col·lectius professionals com els veterinaris o els ensinistradors. Sense tots aquests col·lectius seria impossible poder garantir l'elevat nivell de protecció i benestar dels animals que s'ha assolit al llarg d'aquests darrers anys.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Iniciem les intervencions dels grups. Pel grup parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents? Senyor Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies, senyor nunci. Gràcies, senyora síndica.

Com bé ens ha explicat la ministra en l'exposició de motius, l'impacte dels animals de companyia en la societat creix de forma exponencial, fet que té diverses lectures i implicacions tant positives com negatives. En compensació per aquest benefici, la societat ha de vetllar perquè els animals de companyia gaudeixin d'una qualitat de vida digna i adequada al seu comportament natural. El nombre de persones que decideixen compartir la seva vida amb un animal de companyia i en els últims anys la seva presència a les llars ha crescut significativament. A Andorra actualment hi ha uns 13.500 animals de companyia censats.

Malauradament, i com a contrapunt negatiu, en aquest augment és produeixen circumstàncies que comporten problemes de convivència i, en casos extrems, a l'abandonament, que poden donar lloc a situacions que ocasionin patiment pels animals. La Llei 11/2016 de tinença i protecció d'animals proporciona les eines necessàries per a respondre de forma eficient i decidida en els casos en què els animals són víctimes d'actes que els causen patiment físic o psíquic. Alhora, permet prevenir qualsevol actuació que pugui ser considerada com a maltractament.

En el seu article 2.2., finalitat i principis, els animals són éssers vius, dotats de sensibilitat física i psíquica i també de moviment voluntari, i han de rebre el tracte que, atenent bàsicament a les necessitats etològiques, en procuri el seu benestar. Aquesta definició s'emmarca plenament en les cinc llibertats del benestar animal. Encara que aquestes llibertats fossin destinades en concret a la ramaderia, també s'ha d'aplicar a qualsevol tipus d'animals criats en captivitat per al comerç i en concret a animals de companyia en qualsevol espècie que es comercien dins el nostre territori per a la venda com a animals de companyia, i així ho fa l'actual llei, essent aquestes les següents: 1. Lliures de set i de fam. 2. Lliures d'incomoditat. 3. Lliures de dolor, lesions i malaltia. 4. Lliures de por i angoixa. 5. Lliures per expressar el seu comportament normal.

Amb la ratificació del Conveni Europeu per a la Protecció dels Animals de Companyia, fet l'any 1987, ara fa 35 anys, Andorra reforça la seva legislació actual i eleva a un pla internacional el marc legal vigent en aquesta matèria, donant visibilitat i sensibilitat al conjunt de la societat que ha adquirit els darrers anys en aquest àmbit.

Per tot l'exposat, Terceravia voten a favor d'aquesta ratificació.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Conseller.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Senyor Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

El model de país que defensem els socialdemòcrates, basat en el respecte de l'entorn i la protecció del medi ambient, ha de tenir en compte necessàriament el benestar dels animals de companyia com a éssers sensibles. Tal com s'apunta en la introducció del Conveni Europeu per a la Protecció d'Animals de Companyia. Cada vegada és més palès l'efecte positiu de la convivència entre persones i animals, per exemple, pel que fa a persones amb dificultats de conducta o amb alguna discapacitat. Alhora, ajuden a combatre el sedentarisme, la soledat i l'estrès com a problemes endèmics del nostre estil de vida i de societat. I per tal cal reconèixer els beneficis que ens aporten i treballar no només per protegir-los de possibles maltractaments o patiments, sinó també per garantir-ne el seu benestar.

Com en moltes qüestions, també fem una mica tard. Les associacions de defensa dels animals i els mitjans de comunicació ens alerten d'una realitat problemàtica, tant pel que fa a la cohesió social com per al benestar dels animals. Per exemple, a les dificultats per accedir a un habitatge digne que pateix bona part de la població, s'hi afegeix l'abandonament d'animals per aquesta causa. Cal fer polítiques més ambicioses i valentes en aquests sentits. Alguns dels agents implicats ja han apuntat possibles solucions que també estem nosaltres demanant des de fa temps. Calia incloure referències en la legislació sobre arrendament d'habitatges per buscar la manera de permetre la tinença d'animals als llogaters, la contractació d'assegurances i d'altres mesures.

També han d'anar més enllà de les modificacions successives, que fins l'any 2016 s'ha fet de la Llei de tinença i protecció dels animals, i alinear-nos amb els països del nostre entorn, adoptant un marc legal que garanteixi realment el benestar i els drets dels animals. Que prevegi formació per a totes les persones que es vulguin responsabilitzar d'un gos —i no només per a aquells propietaris de races considerades potencialment perilloses— i fer ho de manera eficaç. També s'han d'establir mecanismes per combatre el maltractament, les situacions d'abandonament o de semiabandonament, el tancament perllongat i altres conductes incíviques.

Fins ara només hem vist la voluntat de la coalició Governamental liderada per DA dels grups que donen suport i des dels comuns, com des del Govern, d'aplicar mesures coercitives, com ara, per exemple, el registre d'ADN caní o la taxa de tinença d'animals subscripta per una majoria de comuns. Disposicions que ni s'han explicat amb claredat a la ciutadania ni sembla que tinguin l'objectiu de millorar les instal·lacions i els serveis destinats als gossos, per exemple, o de millorar la convivència i el civisme, sinó que més aviat semblen dissenyades amb una intenció recaptatòria. Mesures coercitives i recaptatòries, com deia abans, que no han vingut acompanyades, com seria fins i tot legalment obligatori, d'una inversió en espais especialment adaptats i en polítiques amables amb els animals de companyia.

Subscriurem l'adhesió al Conveni Europeu per a la protecció dels Animals de companyia, que entenem com el primer pas cap a l'adopció d'una legislació més clara i valenta en matèria de garantia dels drets dels animals. Cal escoltar més les entitats animalistes, els veterinaris i els professionals de la formació i invertir en recursos, en l'educació sobre la tinença responsable, l'adequació d'equipaments i instal·lacions per a l'esbarjo d'animals de companyia.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Pel grup parlamentari demòcrata, senyora Núria Rossell. Teniu la paraula.

La Sra. Núria Rossell:

Gràcies, senyor nunci i gràcies, senyora síndica.

El nombre de persones, de famílies que decideixen ampliar la família amb un animal de companyia ha crescut de manera exponencial els darrers anys. Actualment estan censats al país més de 10.000 animals de companyia. En una societat moderna com és la nostra, és just i necessari posar tots els mitjans per assegurar a aquests animals la màxima qualitat de vida, que sigui digne i estigui adequada la seva espècie. I en aquest sentit, ja fa tres dècades que Andorra compta amb legislació en matèria de protecció dels animals de companyia, fet que demostra el seu grau de conscienciació.

La primera data del 1998, la Llei de tinença i protecció dels animals. Dotze anys després, el 2012, es va fer una revisió de la llei per adaptar-la a l'increment del cens d'animals de companyia i també adaptar-la a les noves exigències de la societat i vetllar per la seva protecció. Finalment, el 2016, i davant noves inquietuds sorgides, es van revisar alguns punts de la llei, sobretot amb la voluntat que l'Administració pogués donar una millor resposta a les demandes de la societat a favor del benestar animal. Es va aprovar així la Llei de tinença i de protecció dels animals, vigent fins a la data.

Derivat d'aquesta llei, el 2019 el Govern va presentar el Registre d'Animals de Companyia, el RAC. S'hi han de registrar tots els propietaris i permet facilitar l'acció davant casos d'animals extraviats, però també permet actuar davant possibles abandonaments. En aquesta línia, un altre pas significatiu va ser el 2020 l'externalització de la gossera i la gatera nacionals, que ara estan gestionades per associacions. El canvi ha permès millorar el model de gestió de les instal·lacions i la preservació del dret a la protecció dels animals. Aprofito en aquest punt per agrair la important tasca que desenvolupen aquestes entitats animalistes per a garantir el benestar integral dels animals sense llar, aportant-los amor i afecte, tasca a la qual s'hi sumen els voluntaris que, de manera desinteressada, contribueixen a assolir els nobles objectius de les entitats.

En resum, al llarg d'aquestes tres dècades, Andorra ha anat reforçant la seva legislació a favor del benestar dels animals. També ha consolidat les eines necessàries per actuar davant de casos en què els animals pateixen patiment físic o psíquic, per prevenir maltractaments, actualitzar els drets i deures dels propietaris i prohibir certes activitats. Però el camí és encara llarg. Ara cal fer un pas més: consolidar aquest marc legal a través de la ratificació d'un conveni del Consell d'Europa que permetrà elevar la protecció dels animals de companyia, el control per garantir el seu benestar a l'escala internacional.

Per tot plegat, els grups de la coalició estem absolutament a favor de l'adhesió d'Andorra al Conveni Europeu per a la Protecció dels Animals de Companyia del 1987. Andorra s'ha de convertir en el vint i cinquè estat membre. Amb aquest conveni ens comprometem a vetllar per matèries com la responsabilitat del propietari amb la salut i benestar del seu animal de companyia, les condicions de cria o guarda comercials, les condicions dels refugis i altres instal·lacions relacionades, la competència que han de tenir les persones que s'hi dediquen i la prohibició d'ús d'animals en espectacles o esdeveniments que suposin un perill per a la seva salut i benestar. També ens comprometem a prohibir les intervencions quirúrgiques amb finalitats estètiques i a controlar les condicions per al sacrifici. Finalment, també ens compromet a desencoratjar l'adquisició dels animals salvatges com a animals de companyia.

Senyores i senyors consellers, la decisió d'ampliar la família amb un animal de companyia és un acte de responsabilitat i ha d'estar acompanyat del compromís d'assegurar el seu benestar durant tota la seva vida. No hauria d'haver-hi lleis o convenis necessaris per garantir aquest concepte, perquè és una obligació moral de l'home la de respectar totes les criatures vives, com bé ho assenyalava el preàmbul del conveni en qüestió. Però com que l'evidència ha demostrat que això no es pot assegurar, els grups parlamentaris de la majoria defensem la importància del marc legal actual. I també pel mateix motiu, votarem a favor de la rectificació d'Andorra al Conveni Europeu per a la protecció dels Animals de companyia.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Govern, desitja intervenir? Sí? Senyora Calvó, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí. Moltes gràcies, senyora síndica.

Només, molt ràpid, per recordar que la Llei de tinença d'animals va qualificar per primera vegada com a delictes el maltractament animal. Per tant, abans i un després en matèria de protecció animal. I senyor López, el convido a anar llegint i estudiant la reglamentació que s'ha anat implementant aquests darrers anys, concretament de la mà de les associacions de protecció animal, perquè també han anat reforçant d'any en any la protecció del benestar animal. Finalment, pel que fa a les taxes, recordar que són taxes comunals que no em pertoca valorar, però sí que voldria recordar que els propietaris dels animals de companyia d'Escaldes-Engordany —perquè justament la seva cònsol no ha volgut participar del projecte a l'entorn del nou registre d'animals de companyia— hauran de sufragar la totalitat de les despeses de registre dels seus animals, a diferència de les altres parròquies on els comuns han fet un esforç important, donant suport i sufragant part de les despeses del registre.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Els grups desitgen intervenir? El senyor López té la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, molt breument. Pensava que no hi hauria intervenció, però ja que la senyora ministra ha fet algunes al·lusions, jo crec que part del que ha dit, el que s'ha anat dient aquests darrers temps amb relació a la tinença d'animals es recull una mica ara també en la seva intervenció. És a dir, aquest discurs contínuament negatiu sobre els problemes que

ocasionen els animals, alguna de les feines que s'han fet per part dels comuns, on sempre hem parlat d'aquesta problemàtica i el que nosaltres estem denunciant des de fa dies, i és veritat que és un tema que és més competència comunal que competència governamental —però en tot cas podria, fet perfectament d'un treball conjunt—, és que s'estan aplicant contínuament aquestes mesures coercitives i no veiem a l'altra banda, i més quan s'imposa una taxa, unes mesures d'acompanyament, d'espais i d'inversió i fins i tot de discurs positiu, amb relació i de reconeixement del paper important que té la tinença d'animals per a moltes famílies.

I després, ja que havia comentat que anem tard, és evident que hi ha molts estats que tenen ratificat aquest conveni, que la tinença d'animals al nostre país és una realitat important. S'han donat algunes xifres, es parla de 12.000-13.000 animals de companyia registrats i per tant, és una evidència que aquesta és una realitat que existeix al nostre país que segurament podria merèixer debats amb relació al model societari que tenim avui en dia. Però hi ha moltes famílies en què la tinença de l'animal és una part important i pensem que des de les administracions cal tenir un discurs amable amb relació a la tinença d'animals i no sempre parlar de les problemàtiques, de fer pagar taxes, imposar-los càrregues, sinó també de valorar aquest paper positiu i de fer inversions.

També he parlat de la responsabilitat dels propietaris d'animals, és a dir, fer pedagogia en positiu tant pels propietaris com per les persones que no tenen un animal i que a vegades no comprenen aquesta situació, però que aquest discurs contínuament negatiu no hi ajuda.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor López.

Senyora ministra, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, doncs només per puntualitzar, al senyor conseller, que no m'ha sentit mai parlar de discurs negatiu en matèria de tinença d'animals. Justament el convido a veure una mica la campanya que està desenvolupant el Ministeri on es parla de tinença responsable de benestar animal i on es parla també de formació i sensibilització tant dels propietaris com de les persones que no tenen animals de companyia. Justament és el Govern que ha entrat aquest conveni a tràmit parlamentari perquè creu fortament en la protecció del benestar animal i en el rol que tenen els animals de companyia. I també vaig ser jo mateixa que vaig treballar la Llei de tinença del 2016.

Per tant, senyor López, no, no em faci dir el que no he dit. No hem tingut mai un discurs negatiu en matèria de tinença d'animals de companyia. Al contrari, nosaltres apostem per una tinença responsable dels animals de companyia que permeti una bona convivència entre els ciutadans que tenen animals i els qui no en tenen, i que permeti una protecció extrema del benestar animal.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Acabades les intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la proposta per assentiment. Declaro aprovada la proposta.

Punt número 3.

3. Examen i votació del Projecte de Llei del Procediment Contenciós Administratiu.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 7/2022 del 12 de gener i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern? Senyor Josep Maria Rossell, teniu la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies, senyora síndica.

Avui se sotmet a votació en aquesta cambra el Projecte de Llei de Procediment Contenciós Administratiu. En primer lloc, voldria exposar breument els antecedents del Projecte de Llei que avui se sotmet a votació en aquesta cambra. I en aquest sentit, cal dir que quan es va promulgar la Llei de Jurisdicció Administrativa i Fiscal del 15 de novembre de 1989, va complir dues funcions. Per una part, la creació de l'ordre jurisdiccional esmentat, que no existia a Andorra amb anterioritat, per l'altra, l'establiment de les normes de procediment davant d'aquesta jurisdicció i la regulació, per tant, del procés contenciós administratiu.

Posteriorment, la Constitució de 1993 va reconèixer la independència de la justícia, que en endavant s'administraria en nom del poble andorrà, i va establir que una llei qualificada regularia l'estructura, la composició i el funcionament de la gestió de l'Administració de justícia i l'estatut jurídic dels seus membres. Ho va fer la Llei qualificada de Justícia del 3 de setembre de 1993 i a partir de la seva entrada en vigor, tot allò relatiu a la jurisdicció va quedar compromès en el marc de la Llei qualificada esmentada, de forma que des de llavors la Llei de la jurisdicció administrativa ja no regula l'estatut d'aquesta jurisdicció, sinó únicament el procediment que se segueix davant d'ella.

Aquesta segona part de la Llei, la més extensa, ha perdurat fins avui, i ho ha fet amb poques alteracions. Aquest fet és degut a que el text estava inspirat en principis generals plenament concurrents amb els principis i els valors que proclama la Constitució i que era una norma tècnicament ben construïda i adequada a les necessitats del Principat. Tanmateix, en aquest període de més de trenta anys s'han produït canvis importants tant en les nostres administracions públiques com en les expectatives dels ciutadans i en els mitjans tècnics i materials posats a disposició de l'Administració de Justícia. Així doncs, s'ha considerat convenient dotar la jurisdicció administrativa d'una nova llei de procediment que tingui en compte tots aquests canvis, especialment ara que el Codi de procediment civil ha establert nous estàndards en matèria de dret processal. Certament, aquesta llei consolida la voluntat de convertir el Codi de procediment civil en la norma processal de referència i es remet a qüestions molt diverses.

Entrant en contingut del Projecte de Llei, el títol I conté les disposicions generals. Al títol II es regulen totes les qüestions relatives a les parts, com per exemple la capacitat per ser part o la legitimació activa o passiva. El títol III constitueix la part essencial de la Llei i desenvolupa en tres capítols diferents la totalitat del procés contenciós administratiu seguint un sistema proper al del Codi de procediment civil. En concret, el capítol primer regula la totalitat del procediment en primera instància, el capítol segon conté la regulació del sistema de recursos, mentre que el capítol tercer es destina al procediment de revisió de les sentències fermes. El títol quart, que és el darrer títol del Projecte de Llei, regula l'execució de les sentències i, quan sigui el cas, dels actes administratius, i està dividit en dos capítols. El primer conté les disposicions generals i l'execució voluntària, i el segon es destina al procediment d'execució forçosa. En aquest títol es preveu una de les novetats que incorpora el Projecte de Llei, com és la possibilitat d'expropiar els drets reconeguts per la sentència.

Així mateix, el Projecte de Llei conté tres disposicions addicionals que contenen una remissió general al Codi de procediment civil que, com a norma processal de referència, resulta aplicable amb caràcter supletori, al procés davant la jurisdicció administrativa i els procediments especials en matèria d'immigració i en matèria electoral, que es troben regulats, respectivament, per la Llei qualificada d'immigració i per la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

En aquestes matèries resulta indispensable establir un procediment especial per raó dels terminis, que han de ser molt breus, per tal que la protecció dels drets sigui eficaç. S'estableix una disposició transitòria que regula el règim del dret transitori i ho fa en termes molt semblants als que es va preveure el Codi de procediment civil. En concret, tots els procediments judicials que es trobin en curs a la data d'entrada en vigor de la nova Llei es continuaran regint per la Llei anterior fins al final de la fase processal en què es trobin. A partir d'aquest moment s'aplicarà la nova Llei.

Finalment, la Llei incorpora cinc disposicions finals, entre les que cal destacar la disposició final primera i segona, que modifiquen la Llei qualificada de la justícia i preveuen que, en matèria administrativa, la competència objectiva per a conèixer els assumptes en primera instància està atribuïda, en tots els casos, a un tribunal unipersonal. És a dir, que els recursos contenciosos administratius són jutjats per un sol batlle adscrit a la secció administrativa del Tribunal de Batlles i establir l'assistència tècnica preceptiva d'un lletrat en tots els processos davant la jurisdicció administrativa.

També cal destacar la disposició final tercera, que té per objecte modificar la Llei de taxes judicials per tal de simplificar i millorar el procediment amb un nou sistema d'autoliquidació que substitueix el sistema actual amb els segells i perquè no quedin subjectes a la taxa judicial determinades actuacions processals i facilitar així l'accés a la justícia als administrats.

Per tant, senyores i senyors consellers, pels motius exposats anteriorment, vull demanar el seu vot favorable al projecte del procediment contenciós administratiu. I perquè, en definitiva, el Principat disposi d'una Llei de procediment administratiu adaptada a la realitat actual i els nous estàndards del dret processal, que es permeti donar més agilitat i eficiència al procediment.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor ministre.

Iniciem les intervencions de grup.

Pel grup parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents. Senyor Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies, senyora síndica.

La Llei de Jurisdicció administrativa i Fiscal del 15 de novembre del 89 tenia també com a funció la regulació del procés contenciós administratiu. Cal recordar que es tracta d'una norma anterior a la Constitució i que, d'acord amb l'ordre institucional vigent en aquell moment, l'Administració de la Justícia depenia dels coprínceps. Per això era una llei emanada dels delegats permanents. La Constitució del 1993 va configurar l'Estat andorrà com un copríncipat parlamentari. Va reconèixer la independència de la justícia, que en endavant s'administra en nom del poble andorrà, i va establir que una llei qualificada regularia l'estructura, la composició i el funcionament de l'administració, la justícia i l'estatut jurídic dels seus membres. Ho va fer la Llei qualificada de Justícia del 3 de setembre del 93 i a partir de la seva entrada en vigor, tot allò relatiu a la jurisdicció va quedar comprès en el marc de la Llei qualificada esmentada. De forma que, des de llavors, i contràriament a allò que en el seu nom indica, la Llei de la jurisdicció administrativa ja no regula l'estatut d'aquesta jurisdicció, sinó que únicament el procediment que se segueix davant d'ella.

Aquesta regulació del procés contenciós administratiu ha perdurat fins avui i ho ha fet amb molt poques alteracions: les adaptacions introduïdes per la Llei Transitòria de Procediments Judicials del 21 de desembre del 93 i algunes petites modificacions posteriors. Les poques variacions que ha sofert la regulació del procés contenciós administratiu del 89 explica que era una norma tècnicament ben construïda i adequada i adaptada al temps i a les necessitats del país. El Projecte de llei que avui sotmet a votació continua bastint les reformes realitzades en relació amb la justícia endegades després de la Constitució. Primer, en la mateixa llei qualificada de la justícia del 3 de setembre del 93, ja esmentada. En segon lloc, i durant la legislatura passada, el Codi Procediment Civil. I ja més recent, la setmana passada, la Llei d'accés electrònic a la Justícia. I avui, el Projecte de llei de Procediment Contenciós Administratiu. Tots aquests textos legislatius tenen la finalitat d'agilitar, facilitar i modernitzar el nostre sistema judicial.

A Terceravia votem a favor de la justícia. Per tant, votem a favor d'aquest Projecte de llei. Moltes gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Judith Salazar. Teniu la paraula.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies senyora síndica.

Com deia el meu company, el conseller Camp, ara mateix, aquesta és una llei que actualitza una legislació que era preconstitucional, que ordenava la jurisdicció administrativa des de l'any 89 i que, per fer-ho curt, diria que aporta unes millores que essencialment actualitzen la jurisdicció administrativa. Per exemple: s'incorporen al recurs de revisió que ja estava previst ja fa temps a la llei qualificada de la justícia, dona més garanties al recurrent o demandant, corregint limitacions que teníem fins ara processals pel bé de la defensa dels seus interessos, i agilitza. Passem als sistemes de tribunals unipersonals, terminant el termini per resoldre amb 30 dies hàbils i, per tant, no és cap secret, des d'aquesta bancada sempre hem fet molta incidència, diria jo, en la situació que pateix la justícia i que cal buscar mecanismes per modernitzar-la, actualitzar-la pel bé de la ciutadania.

Malgrat que la fórmula que opta el Govern no és la que més ens agrada, perquè finalment allò que nosaltres proposàvem de seure tots els actors al tomb d'una taula no ha estat possible i finalment ha sigut l'opció per la qual opta el Govern. Pensem que seria més fàcil si tots estiguéssim al cas i dels inputs que s'intercanvien amb els actors per tal d'evitar terminis, allargar terminis, etcètera. Però malgrat, insisteixo, no acabem de compartir el procediment que escull el Govern, sí que no podem més que reconèixer que aquesta és una llei tècnica que modernitza, que actualitza la legislació, que dona més garanties als recurrents o demandants i que agilitza el procediment contenciós administratiu.

I és per tot això, i sempre pensant en el benefici de la ciutadania, ens trobaran favorables a millorar procediments judicials, a fer que tinguem una justícia més àgil i més operativa pel bé de tothom. Per tant, com no podia ser d'altra manera, el nostre vot avui serà favorable.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyora Ester Molné. Teniu la paraula.

La Sra. Ester Molné:

Gràcies, senyora síndica.

El Projecte de Llei del Procediment Contenciós Administratiu dota la jurisdicció administrativa d'una nova llei de procediment moderna i adaptada als canvis que ha experimentat la nostra societat en els darrers trenta anys. També cal posar de manifest que es tracta d'una llei molt ben elaborada, d'un punt de vista tècnic. Aquest Projecte de Llei fa dues coses essencials. Primer, modernitzar el procediment davant la jurisdicció administrativa vigent fins al dia d'avui i, en segon lloc, corregir petites mancances detectades a la pràctica en el procediment vigent. Això vol dir que aquelles normes que

funcionaven de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal del 89 s'han mantingut de manera respecte a la nostra cultura jurídica, tot fent els retocs escaients per optimitzar el procediment. La prova de que és un bon Projecte de Llei està en el fet que els grups parlamentaris no han fet esmenes i per tant, aquest projecte ha passat directament al Ple del Consell General. No faré una descripció detallada de totes les mesures que s'adopten a través d'aquesta Llei, però sí que en volia destacar les que m'han semblat més essencials, que són les següents.

El Projecte de Llei crea un recurs de reposició d'algunes resolucions del procés contra les quals avui en dia no es pot recórrer. També preveu un procediment específic, com ens ha explicat la senyora Salazar, de revisió de sentències fermes, molt semblant al que es troba al nou Codi de procediment civil. El projecte millora de manera substancial el règim d'execució de sentències. I, d'altra banda, també, com ha explicat la senyora Salazar i el ministre, tots els recursos administratius s'atribueixen a un tribunal unipersonal. Fins ara, només els contenciosos davant de la CASS s'atribuïen a un tribunal unipersonal i els altres anaven a un tribunal col·legiat. Penso que això agilitzarà el procés.

En tot cas, quan hem analitzat aquest Projecte de Llei, els grups de la coalició ens hem adonat que instaura un procediment àgil, eficient i adaptat a les necessitats de la societat i, a més a més, constituirà una eina més perquè l'administració de justícia superi el col·lapse en què es troba actualment. Dic una eina més perquè també cal esmentar la Llei que vam votar la setmana passada, la d'accés electrònic a l'administració de la justícia, i també l'anomenat pla de xoc de l'Administració de la Justícia que el Govern ha aprovat i del qual es començarà la tramitació parlamentària ben aviat.

Per tot l'esmentat, els grups parlamentaris de la coalició votarem a favor d'aquest Projecte de Llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera. El Govern desitja intervenir iniciant el segon torn? Senyor Rossell, teniu la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, en primer lloc agrair una vegada més a la Comissió de Justícia Interior del Consell el treball que ha tingut en el període de tramitació d'aquest Projecte de Llei. Una vegada més, el fet que no s'hagi presentat cap esmena demostra que s'intenta fer la feina el millor possible. Per tant, aquest projecte, tècnicament, com ha quedat constatat, és un Projecte de Llei que no solament i evidentment millora i modernitza aquesta norma processal que venia anteriorment a la Constitució. Per tant, calia fer aquest esforç. Dir, per tant, que el fet que amb aquesta aprovació d'aquesta Llei i l'aprovació del Codi de Procediment Civil, ja s'ha fet un pas més endavant amb la normativa processal. Ara ens quedaria com a assignatura pendent el Codi de Procediment Penal, amb el qual també estem treballant des de Govern.

Per tant, amb aquestes tres eines s'hauria fet un avenç molt important a nivell de les normes processals al Principat d'Andorra. I evidentment, tot això donaria lloc a que no solament modernitzen les nostres lleis processals, sinó que també donem aquestes eines tant als òrgans jurisdiccionals com als actors que hi participen.

Per tant, agrair aquesta feina en aquest sentit. També sí que em permetrà, la senyora Salazar perquè ha fet uns comentaris amb relació al fet que no se'ls ha deixat participar en l'elaboració d'aquesta llei. No concretament d'aquesta llei, disculpi, sinó del pla de xoc i de la modificació de la llei qualificada de la justícia. Bé, a vostè ja li he dit moltes vegades, inclús a títol personal, la política executiva la porta el Govern. En aquest sentit és el que té la iniciativa i per tant, aquí s'ha fet una proposta que serà objecte, en tot cas, de discussió quan toqui en el seu moment. Però ja li avanço des d'ara que la competència rau en el Govern, no rau en vostès en aquest cas.

Vostès poden fer propostes. Aquelles que puguin millorar, doncs benvingudes seran. Però crec que s'ha d'establir exactament el que diu la Constitució. El poder executiu té les competències que té i el Consell té les competències que té. Vostès també podien haver presentat un Projecte de llei en aquest sentit i tampoc ho han fet, no? Per tant, en tot cas, i això serà objecte de comentaris quan sigui el moment, només avançar-los que quan sigui el moment, ja en parlarem.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Els grups desitgen intervenir? Senyora Salazar. Entenc que vol intervenir, eh? Deia que sí. D'acord.

La Sra. Judith Salazar:

Sí. Només molt breument. I ja l'entenc, senyor ministre, competències del Govern, igual que amb Salut, i vostès ens ofereixen un pacte d'Estat i nosaltres estenem la mà. Només volia fer al·lusió a això. És a dir, si entenem que la justícia està patint per un coll de botella que està dificultant el funcionament en detriment dels drets de la ciutadania, el que fèiem només únicament era estendre la mà, igual que vostès ens proposen que l'estenguem per a altres àmbits que també són competència del Govern. I nosaltres el que volíem era posar-nos-hi a disposició. Vostès trien la fórmula. Nosaltres continuem estant en el sentit de millorar els procediments judicials per la ciutadania. Hi insisteixo.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Salazar.

Senyor Rossell? Em demana la paraula, endavant.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí. Només breument, senyora síndica.

I evidentment agrair, doncs, el tarannà que vostè sempre ha demostrat i el seu partit a millorar l'administració de justícia. En això n'estic completament convençut. Només dir-li que, evidentment, aquest Projecte de Llei que es va presentar, que entrarà suposo a tràmit parlamentari molt aviat, no s'ha fet per iniciativa única i exclusivament del Govern. Aquí s'ha fet amb un treball de consens amb tots els actors implicats. Aquí hi ha hagut el Consell Superior de la Justícia, el Col·legi d'Advocats, el Col·legi de Procuradors. Vull dir que no s'ha fet únicament i exclusivament per part del Govern. Només dir-li això.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Rossell.

Acabades les intervencions, i si no hi ha objeccions, proposa l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment. Declaro aprovat el Projecte de Llei.

Punt número 4.

4. Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'educació del 3 de setembre del 1993 i de la Llei 17/2018 d'ordenament del sistema educatiu andorrà del 26 de juliol.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 35/2022 del 16 de març i no s'hi ha formulat cap esmena.

El Govern desitja intervenir? Senyora Ester Vilarrubla, endavant.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies, senyora síndica.

Abans de començar a exposar quines són les consideracions que té el Govern en relació amb aquest Projecte de Llei, vull agrair als molt il·lustres consellers generals dels tres grups de la majoria pel seu suport a aquest Projecte de Llei i les seves aportacions, que ens han permès reflexionar i millorar el text. I especialment al senyor Carles Enseñat, que ha tingut un interès i una sensibilitat especial en aquesta Llei i hi ha dedicat molt temps i l'hi agraeixo molt sincerament. Al Grup Parlamentari Socialdemòcrata també li vull agrair les seves aportacions i la seva visió d'anar més enllà de la primera proposta presentada i encabir-hi modificacions que, de ben segur, enriquiran l'organització de l'escola andorrana i, per tant, la formació dels seus alumnes. Pel que fa al grup parlamentari Terceravia, tot i que no sé la seva intenció de vot, sí que li vull agrair, especialment al senyor Pintat, la seva escolta i la confiança per compartir les seves reflexions que majoritàriament hem pogut tenir en compte.

Dit això, passaré tot seguit exposar quins són els arguments pels quals aquest Govern considera que s'ha d'aprovar aquest text legislatiu, a poder ser, amb el suport de tota la cambra. Com tots vostès recordaran, sempre —o gairebé sempre— que en aquest Consell General se sotmet a votació una llei que fa referència a l'àmbit educatiu, es posa en relleu el concepte que l'educació és un instrument essencial per al desenvolupament correcte de la societat. Que l'educació és la clau per superar els condicionants personals, socials, econòmics i culturals de partida. Que l'educació és, doncs, una de les eines més potents que tenim per materialitzar el principi d'igualtat que regeix el nostre ordenament jurídic i del qual, fem bandera com a societat.

I tots aquests conceptes avui també són vàlids. Però vull posar èmfasi en una perspectiva que és imprescindible per justificar les raons d'haver elaborat aquest Projecte de llei. Aquesta perspectiva és la que, segons la doctrina reiterada del Tribunal Europeu dels Drets Humans, correspon a l'Estat, especialment en l'àmbit de la comunitat educativa, el rol d'organitzador neutre i imparcial de la convivència amb l'objectiu de garantir l'ordre públic, l'harmonia i la tolerància, que són a la vegada pilars essencials de tota societat democràtica. L'educació és un factor elemental, no només per a la realització personal, sinó també per a garantir el procés col·lectiu i el funcionament adequat de la convivència d'una comunitat plural, que és alhora cada vegada més complexa. És per aquest motiu, segons proclama l'apartat 1 de l'article 20 de la Constitució andorrana, l'educació ha d'orientar-se vers el desenvolupament ple de la personalitat humana i de la dignitat, tot enfortint el respecte a la llibertat i els drets fonamentals.

És important remarcar també l'article 14 de la Llei 14/2019, qualificada dels drets dels infants, que reconeix la prevalença del principi de lliure desenvolupament de la personalitat dels infants i dels adolescents pel que fa als drets universals a la vida, a la supervivència i a la integritat física. Aquest principi implica que la maduració física, mental, espiritual i social ha de ser lliure, plena i harmònica, potenciant les capacitats d'aprenentatge i garantint el benestar dels infants i dels adolescents.

Així doncs, d'acord amb el precepte constitucional de les disposicions legals referides, la configuració del sistema educatiu andorrà ha de vetllar perquè la formació de les noves generacions s'emmarqui en un context plural en què la diversitat sigui considerada com un element enriquidor. Aquest context, que ha de vetllar per la imparcialitat, ha de garantir l'accés al coneixement i ha d'afavorir la participació plena, així com l'intercanvi d'idees i d'opinions segons els principis democràtics en què tots els alumnes han de tenir les mateixes oportunitats i igualtat de condicions, especialment entre homes i dones. El context educatiu ha de fomentar la formació integral dels infants i dels adolescents d'acord amb la seva edat i les condicions de maduresa, preservant los d'elements diferenciadors que poden condicionar el procés formatiu a l'hora de forjar-se opinions i desenvolupar pensaments.

Amb la finalitat de complir amb aquesta neutralitat i de salvaguardar els valors i els principis que regeixen el sistema educatiu andorrà, és necessari regular l'ús dels signes i dels símbols religiosos per part del personal i els treballadors que intervenen als centres educatius i dels alumnes mitjançant una normativa ponderada que permeti assolir les finalitats ressenyades abans i assegurar que la convivència, garantir la neutralitat en l'espai

escolar, objectiu que també ha estat reconegut com a legítim pel Tribunal Europeu dels Drets Humans.

El Projecte de llei que avui se sotmet a votació modifica dues lleis molt importants en l'àmbit educatiu com són la Llei qualificada d'educació i la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà, i s'estructura en dos articles. El primer, amb dos apartats i sis disposicions finals. A través de l'article 1 s'addiciona a l'article 17 bis de la Llei qualificada d'educació, el qual estableix la prohibició d'ús ostensible de signes i símbols religiosos per part del personal o els treballadors que intervenen als centres educatius i dels alumnes del sistema educatiu andorrà. Considerant que aquesta disposició pot incidir en la llibertat religiosa, la prohibició es configura amb un abast molt limitat, circumscrit estrictament a l'exhibició ostentosa d'aquests signes i símbols en espais i moments i activitats determinades. Això permet assegurar que es compleixin els estàndards que estableixen els instruments internacionals ratificats per Andorra. Atès que es tracta d'una mesura adequada, proporcionada en relació amb la finalitat que persegueix i necessària en una societat democràtica que és, a més a més, equiparable a la regulació que han aplicat alguns països del nostre entorn en la matèria.

L'apartat 2 del nou article que incorpora la Llei qualificada d'educació, incideix en l'obligació del Govern de garantir el dret a l'educació dels alumnes en la primera i segona ensenyança mitjançant el procediment reglamentari que s'estableixi. L'article 2 d'aquesta Llei modifica l'article 20 de la Llei 17/2018 del 26 de juliol, d'ordenament del sistema educatiu andorrà, per tal que durant l'ensenyament obligatori, els alumnes que no optin per l'ensenyament de la religió catòlica disposin d'un ensenyament alternatiu, abordat des de la perspectiva de la disciplina filosòfica, de l'ètica dels valors i de la història de la democràcia. Aquest article no hi era en el primer esborrany del Govern i és fruit del procés de recerca del consens parlamentari, que sempre és positiu, però en aquest cas, és molt més imprescindible quan les lleis fan referència a un pilar bàsic de la societat andorrana.

D'altra banda, la disposició final primera de la llei modifica l'article 49.1 de la Llei 8/2019 del 7 de febrer del Cos d'Educació, a l'efecte de tipificar com a falta molt greu l'ús ostensible de signes o de símbols religiosos durant l'horari escolar, les activitats lectives i les activitats complementàries que formen part del programa educatiu, excepte en cas que l'ús sigui inherent o resulti necessari en l'activitat en la qual s'utilitzen. Ara bé, en consonància amb el principi de proporcionalitat enunciat abans, es preveu expressament que únicament pugui incoar-se el procediment disciplinari corresponent després que el responsable del centre hagi advertit de manera fefaent la persona que incorre en incompliment, i si transcorreguts set dies des d'aquest advertiment la persona persisteix en l'ús ostensible dels signes o dels símbols.

Paral·lelament, la disposició final segona de la Llei introdueix l'article 19 bis a la Llei d'escola andorrana del 2 de maig de 1989, a l'efecte d'establir un règim específic pel que respecta al règim disciplinari aplicable als alumnes en relació amb la prohibició continguda en el nou article 17 bis de la Llei qualificada d'Educació. També es preveu que abans d'iniciar un procediment disciplinari, la direcció del centre hagi de mantenir un diàleg amb l'alumne afectat i amb els seus pares o tutors legals, de manera que el procediment només pot iniciar-

se si després d'aquest diàleg l'alumne segueix fent un ús ostensible dels signes o dels símbols religiosos.

La disposició final tercera estableix el caràcter qualificat de l'article 1 de la Llei. Finalment, les disposicions finals quarta i cinquena encomanen al Govern la presentació dels projectes de consolidació de la Llei qualificada d'educació, de la Llei del Cos d'Educació, de la Llei de l'escola andorrana i de la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà i l'elaboració de les disposicions reglamentàries per desenvolupar la llei. I la disposició final sisena estableix l'entrada en vigor de la llei.

Tal com posa en relleu l'exposició de motius del Projecte de Llei que avui debatem, la societat andorrana sempre ha volgut proporcionar la millor educació possible a les noves generacions, d'acord amb la voluntat col·lectiva de fer d'Andorra un país pròsper, benestant i cohesionat. Un país on totes les persones que hi viuen puguin desenvolupar lliurement la pròpia personalitat, formar-se com a ciutadans i participar en el progrés col·lectiu. Així doncs, pels motius esmentats, senyores i senyors consellers generals, sol·licito el seu vot favorable al Projecte de Llei i demano aquest extens consens que ens permetrà compartir una base més àmplia per edificar el futur d'Andorra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Iniciem les intervencions dels grups. Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

Des del primer dia que el senyor Carles Enseñat es va posar en contacte amb nosaltres, hem intentat fer totes les aportacions possibles, tant en vessants jurídiques com en vessants d'una òptica més política, i penso que el text ha millorat i s'ha complementat bé. No veig per què encara hi ha dubtes sobre el sentit del nostre vot, com diu la ministra. A més, també he exposat diverses vegades al seu despatx la nostra visió. La problemàtica que s'havia generat, la nostra posició i les aportacions que hem fet. I creiem que l'objectiu d'aquest text, la base, s'emmarca l'exposició de motius. Hi ha un propòsit que per nosaltres és clau, que és vetllar perquè la formació de les noves generacions s'emmarqui en el context plural en què la diversitat sigui considerada un element enriquidor. I en aquest context, adaptant això a la normativa que tenim, i a nivell europeu i el Tribunal de Drets Humans, crec que s'ha assolit. Per tant, no hi ha més dubtes. El nostre sentit de vot seria positiu.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Pintat.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, els he de confessar que és una llei, la que votem avui, que ha portat força debat en el si de les nostres files, i m'explicaré. Nosaltres entenem, tenim una postura ideològica decididament laica i, per tant, entenem que la religió ha de formar part de l'esfera privada de les persones, però que en l'àmbit públic hem de ser curosos per tal que aquesta religió no pugui esdevenir un motiu de discriminació. Clar, què és el que ens passava? Que hi havia debat entorn de si garantir la neutralitat religiosa a través de la prohibició dels signes religiosos era compatible amb continuar oferint classes de —o docència en— religió catòlica.

Quan vam iniciar les converses amb el senyor Enseñat, de seguida vam parlar del Concordat i, per tant, entenem que hi ha un tractat internacional que està per sobre de la legislació interna, malgrat que nosaltres no l'haguéssim votat, i hem de respectar el nostre ordenament. I, per tant, tant vam rebaixar la pretensió. Perquè nosaltres sortíem d'un punt de partida en el que volíem que l'escola pública esdevingués realment un espai de neutralitat religiosa on no hi hagués cap tipus de religió.

Arribats a aquest punt, i tenint en compte la situació del Concordat, sí que és veritat que vam plantejar, des de les files socialdemòcrates, que si bé la religió catòlica havia de ser una opció per a les famílies, nosaltres demanàvem també que hi hagués un ensenyament alternatiu que es plantegés des del punt de vista de la laïcitat. És a dir, que puguem educar a la nostra canalla, aquells pares que no volen seguir una educació no religiosa, dintre d'una educació en valors, des d'una perspectiva filosòfica, des de l'ètica concretament, d'una perspectiva democràtica, etcètera.

Tot això per explicar que, malgrat que sortim d'una posició inicial que finalment no és a la que acabarem donant suport, l'exercici que hem fet, diria que entre tots plegats, és buscar una solució de consens, una solució d'equilibri i, per tant, plenament satisfets. Perquè entenem que això és el que fa que les polítiques siguin equilibrades i que trobem solucions pel bé, insisteixo, de la nostra ciutadania, en la que tothom ens puguem sentir confortables perquè tothom hi fem renúncies de les posicions maximalistes inicials per acabar trobant un consens, com bé deia la ministra, en favor de l'educació, que, d'una manera personal i molt orgullosa, diré que poca discrepància genera al si d'aquesta cambra quan estem parlant d'educació i que, en contraposició a altres estats on fan de l'educació una arma política, ens podem enorgullir tots plegats que en el nostre país l'educació no és una arma política i és un benefici que cerquem tots pel bé de la nostra canalla, que després seran els nostres futurs ciutadans.

I, per tant, res més que reafirmar el vot favorable que donarem des de la bancada socialdemòcrata a la llei. I agrair novament el bon clima de treball i el consens assolit entre tots plegats.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Pel grup parlamentari demòcrata, senyor Carles Enseñat Reig, teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Sí, senyora síndica.

Voldria començar la meva intervenció allunyant-me una mica de l'objecte de la llei que avui debatem per entrar a considerar el fons, el rerefons, si m'ho permeten, del Projecte de llei i de per què és important un ampli consens avui aquí al Consell General.

Hem escoltat a la ministra que ens ha presentat de forma resumida però sistemàtica els articles del Projecte de llei. Ens ha explicat materialment la llei i per què considera que aquest text, i no un altre, és el que aquesta cambra ha de votar favorablement. Avalem tots els seus arguments, ens els fem nostres, doncs els compartim, tots ells. També hem pogut sentir els consellers generals, senyor Pintat i senyora Salazar, que ens han exposat els arguments pels quals els seus respectius grups parlamentaris s'han posicionat enfront aquest text. Voten favorablement en tots dos casos, fet que agraïm profundament.

Així, deixin-me ara que els faci una pregunta retòrica. Què és la igualtat? Que ha estat la igualtat al llarg dels segles? Quines lluites sociològiques ha comportat la recerca de la igualtat? Anant més enllà, què és la desigualtat? I què la provoca? Intentaré contestar humilment. La igualtat és equivalència. La igualtat és la conformitat de dues quantitats que considerem igual entre si. La igualtat també és tracte equitatiu. Igualtat en drets i en deures, en llibertats i en obligacions. En resum, la igualtat és sinònim de justícia. Així, igualtat, justícia, equitat i equilibri són un tot i s'han d'analitzar en detall per tal de no generar la resposta contrària, perquè les polítiques, també les nostres decisions, no siguin desequilibrades, desiguals i injustes.

La setmana passada ens emocionàvem votant la llei d'igualtat efectiva entre homes i dones, una llei històrica que va fer caure més d'una llàgrima als presents i als que durant tants anys l'anhelaven, més quan havien participat des de l'activisme, ja fos fa 50 anys, o ja fos ara quan es redactava. La igualtat de gènere, equivalència entre homes i dones en el tracte, ens aporta justícia de gènere, construeix una societat millor, trenca barreres i sostres alhora que ens garanteix obligacions i drets a tots nosaltres. Basteix una societat millor perquè ens allunya d'allò que entenem que no és exemple per nosaltres, és a dir, de les societats masclistes, opressores i injustes amb les dones pel fet de ser dona. Rebutjant, per tant, la diferència i considerant, com no podria ser d'una altra manera, que som equivalents i que, per tant, rebutgem la inequitat, el desequilibri i la desigualtat.

Durant segles, filòsofs, sociòlegs i polítics han debatut el concepte d'igualtat en el si de la nostra societat, donant respostes diferents al concepte que es tenia d'equivalència en cada moment històric. Igualtat racial, igualtat de gènere o igualtat social han anat mutant a cada dècada al mateix temps que s'esvaïen els desequilibris, les injustícies, els drets d'uns sobre

els altres i es democratitzaven les societats occidentals. Així, la Declaració dels Drets Humans de les Nacions Unides recull que tots els éssers humans naixem lliures i iguals en dignitat i drets. Aquest concepte, el de la dignitat, està intrínsecament lligat a la igualtat i és també un pilar bàsic del nostre model de societat.

Així doncs, en l'àmbit polític, els poders públics estem obligats a promoure aquesta igualtat en dignitat i drets i també estem obligats a garantir la igualtat de llibertats i obligacions, a actuar quan es produeixen situacions de desequilibri o de conflicte social per tal de garantir un sistema més harmònic. És a dir, a través de polítiques actives, hem de ser capaços de reconduir situacions d'injustícia i de desequilibri entre grups que considerem que han de tenir les mateixes oportunitats. La llei que avui votem garanteix justament això: equitat i igualtat entre tots els alumnes del sistema d'ensenyament Andorra. I ho fa, com ha explicat àmpliament la ministra, prohibint l'ús ostensible de símbols religiosos que pel simple fet d'haver nascut home o dona dins d'una confessió o un altre, poden suggerir que unes persones de la nostra societat tinguin unes obligacions afegides, fins i tot drets de rang inferior, que unes altres.

Senyors consellers i senyores conselleres. Abans d'acabar voldria afegir dues coses. En primer lloc, voldria agrair al senyor Pintat i a la senyora Salazar el seu temps, dedicació i aportacions al primer esborrany de la llei i fer extensiu l'agraïment als seus grups parlamentaris. En segon lloc, i fruit d'aquestes aportacions que fa uns segons mencionava, voldria estendre'm una mica sobre l'article 2 de la llei. Aquest, tal com ha explicat la portaveu del PS, va ser una demanda del grup socialista i busca, o aconsegueix més aviat, una alternativa a les classes de religió per a aquells alumnes o famílies que no vulguin cursar-la.

Fins ara, i així seguirà, la religió és optativa, de tria voluntària entre els alumnes. Aquells que no la trien resten fent deures o repàs mentre els seus companys s'eduquen en l'humanisme cristià i els valors morals que ens han enriquit durant segles. Era just que uns alumnes, pel fet de triar religió, rebessin coneixements sobre dignitat humana, valors i una part indispensable de la història d'Europa? I, en canvi, els alumnes que no volien fer religió, per la raó que fos, no disposessin del mateix temps per enriquir aquests aspectes educacionals, tan indispensables per la vida adulta i per una societat cada vegada més justa? Pensem que no. Per això vam acceptar la proposta del PS de crear una alternativa per a aquells alumnes que ja ara no trien religió i que se'ls eduqui des d'una vessant laica en l'ètica, els valors i la història de la democràcia.

Els alumnes i famílies que vulguin triar religió ho podran continuar fent. Aquelles que no ho vulguin, rebran una alternativa laica, però basada en els mateixos principis humanístics i de coneixement de com hem aconseguit arribar fins aquí com a societat, per tal que les noves generacions puguin albirar i lluitar per conquerir una societat encara més equilibrada, encara més justa. Però també per la ferma convicció que els pilars bàsics de la nostra societat han de ser construïts des de la més àmplia majoria possible, doncs aquesta és la millor forma de garantir la seva pervivència. Educació, salut, pensions o encaix al món són projectes més enllà de la política del dia a dia i, per tant, com més ampli el consens, més garantia d'equilibri i equitat.

Per tot l'exposat, molt il·lustres senyors, els grups parlamentaris de la majoria votarem a favor del Projecte de Llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Enseñat.

Alguna altra intervenció? Senyora Vilarrubla, pel Govern, teniu la paraula.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies, senyora síndica.

He començat la meua intervenció agraint tota l'escolta, les aportacions i les modificacions que s'havien fet al primer text i vull acabar també agraint aquest suport, aquest vot favorable i sobretot, aquest consens tan ampli que em semblava imprescindible per a aquesta Llei. I com deia la consellera Salazar, que una vegada més anem tots a una en els temes educatius, pel bé del país i dels joves del nostre país.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Vilarrubla.

Acabades les intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment. Declaro aprovat el Projecte de Llei.

Punt número 5.

5. Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració.

L'informe de la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals ha estat publicat en el Butlletí número 43/2022 del 30 de març.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió la Molt Il·lustre senyora Judith Álvarez Salazar, nomenada ponent... Ai, perdó. (se sent riure) (rient) Judit Salazar, nomenada ponent per part de la Comissió, teniu la paraula.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

El propassat 28 de març, la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals em va nomenar ponent del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració i, com a tal, exposa avui davant el Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals va examinar durant la reunió mantinguda el dia 28 de març les tres esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i totes elles van ser rebutjades per la comissió. Del resultat de la votació de les esmenes, se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Salazar.

El Govern desitja... Senyor Josep Maria Rossell, teniu la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies, senyora síndica.

Avui se sotmet a votació en aquesta cambra el Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració. En primer lloc, vull constatar que la Llei qualificada d'immigració del 31 de maig del 2012, amb les modificacions que s'hi han anat introduint al llarg dels darrers anys, ha permès de disposar d'un sistema d'immigració adaptat a les necessitats del Principat d'Andorra en cada moment. Actualment, l'apartat 5 de l'article 26 de l'esmentada Llei no permet que una mateixa persona sigui titular de dues autoritzacions temporals d'immigració si no ha transcorregut un període de cinc mesos entre la finalització de l'una i l'inici de la següent.

No obstant això, la situació sanitària viscuda els darrers dos anys ha tingut conseqüències desfavorables per al teixit empresarial del país i, especialment, per al sector de l'hostaleria, el qual ha vist reduït el nombre de treballadors. A la vista d'aquesta situació, i després de diverses trobades amb els sectors afectats, des del Govern es considera necessari emprendre mesures amb la finalitat de reactivar l'economia i de cobrir la necessitat de comptar amb recursos humans suficients. Per aquest motiu, durant aquest estiu s'ha previst dur a terme una prova pilot consistent en l'aprovació d'una quota d'estiu, sempre amb un criteri de prudència i amb la voluntat de copsar l'impacte i el resultat de la mateixa abans d'adoptar decisions que puguin tenir una vocació de perdurar en el temps.

La modificació de la Llei qualificada d'immigració, que avui se sotmet a votació en aquesta Cambra, consisteix en la suspensió, amb caràcter excepcional, de l'aplicació de l'apartat 5 de l'article 26 de l'esmentada Llei, per a les autoritzacions d'immigració temporals presentades l'any 2021 o el 2022 amb l'objectiu de facilitar les mesures exposades anteriorment i de donar una nova alternativa tant a empresaris com a treballadors a les ja existents i a les que, evidentment, es poden continuar acollint. Aquesta modificació es proposa observant i respectant en tot moment els principis que inspiren i sobre els quals es recolza el nostre model d'immigració, que, com deia a l'inici, ens ha permès cobrir les necessitats de mà d'obra que ha tingut el Principat al llarg dels anys, sense perdre de vista les nostres particularitats com a país.

Per tant, senyores i senyors consellers generals, pels motius exposats anteriorment, vull demanar el seu vot favorable al Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'Immigració.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Pel grup parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, senyor Joan Carles Camp? És vostè? Sí, endavant.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies, senyora síndica.

La Llei qualificada d'immigració permet disposar d'un sistema d'immigració adaptat a les necessitats del Principat d'Andorra en cada moment. Avui es modifica part de l'articulat de l'autorització d'immigració temporal a una activitat laboral determinada i en un sector econòmic concret, amb l'objectiu d'ajudar laboralment el sector turístic de l'hoteleria, restauració i serveis associats. Aquest sector turístic, tan important per a la nostra economia, és força madur, amb una competència a voltes desmesurada. Massa sovint, l'objectiu és captar clients sigui com sigui i al preu que sigui. És a dir, ingressar X és millor que ingressar 0. Malgrat que sembli una bona solució a curt termini, aquestes polítiques tan agressives no acaben bé. El que sí que acaben és amb una baixada en la qualitat del servei que s'ofereix. El que sí que acaben és amb la no renovació dels establiments per continuar oferint l'oferta i la qualitat desitjada. El que sí que acaben és amb la contractació de personal no suficientment preparat o poc qualificat pel servei que es voldria donar. I aquest personal poc qualificat acaba en altres sectors, no tan sacrificats a nivell d'horaris i de festes laborables, i sovint més ben remunerats.

Aquestes polítiques comercials agressives també acaben, per no dir que gairebé ja han acabat a la pràctica, amb la totalitat de petits negocis familiars d'aquest sector, els quals eren i són, els que queden, l'essència del sector. Són i eren els pioners. Són i eren els ambaixadors d'Andorra davant els turistes que ens visiten. Aquests negocis familiars són els que el client més desitja. Però, senyores i senyors, aquests petits negocis no poden resistir davant les ofertes agressives i la davallada de preus. Tot, com us deia, per ingressar una mica més que zero. Això té un cost i el cost fa que el petit acabi baixant la persiana. Fa que el petit es quedi sense relleu generacional. Perquè els números no surten i perquè els petits que continuen aguantant hi han de destinar més hores que les que el rellotge marca durant tot el dia. L'hoteleria i la restauració, senyores i senyors, a part de ser un negoci, és una professió. I això avui ha canviat. I part de culpa la tenim nosaltres, els poders públics.

Com fiscalitzem aquestes pràctiques amb la Llei de la competència? Com fiscalitzem les vendes a pèrdues? Fa anys que es veu. Fa anys que se sap. I fa anys que es continua consentint que l'un es cruspeixi l'altre. Que el gran es mengi el petit. Amb aquestes polítiques, amb aquesta manera de fer, només quedaran grans grups de gestió de negocis

hotelers. Els altres només podran resistir, sobreviure i destinaran molts esforços i sacrificis. Serà una llàstima. Haurem perdut una part de la nostra essència.

Per altra banda, doncs tampoc s'entén que cap de les 422 persones que estan a la recerca de treball a casa nostra estiguin interessats en aquests llocs de treball. Aquest fet mereix una anàlisi acurada. A saber quants cobren prestacions. A saber quants obtenen ajuts. A saber quines ofertes refusen. A saber quines incompatibilitats tenen per no poder treballar en aquest sector. Quina formació els caldria per incorporar-se al mercat, en aquest sector, o en altres que el nostre mercat laboral necessita. Cal actuar i cal reconèixer el que no es fa bé.

Estem d'acord en donar suport a aquesta modificació que es votarà avui. Volem ser part de la solució, no dels problemes. Però han de reconèixer que cal actuar. I si no s'actua, l'hoteleria i la restauració continuaran patint, i mentrestant 422 persones no es reincorporen al mercat laboral.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Liberal, senyora Eva López, teniu la paraula.

La Sra. Eva López:

Gràcies, senyora síndica.

Tal com ho ha exposat el ministre de Justícia Interior, el Projecte de Llei de modificació de la Llei qualificada d'immigració donarà resposta als problemes de manca de personal del teixit productiu del país, especialment dels sectors de l'hoteleria i de la restauració. Precisar en aquest punt, que no entenc molt bé la intervenció del company conseller Camp, ja que és precisament amb aquesta suspensió proposada que es dona una sortida a aquests negocis considerant l'essència del país.

Les restriccions dels dos anys de pandèmia han provocat una dificultat per tal de contractar treballadors estrangers per a les temporades d'estiu i d'hivern. Per aquest motiu, i ateses les demandes i reivindicacions existents, el Govern va anunciar fa uns mesos que de manera excepcional i per aquest estiu s'aprovaria un reglament de quota especial per tal que les empreses poguessin comptar amb els mateixos treballadors que han fet aquesta temporada la temporada d'hivern i així es quedarien a l'estiu.

L'objectiu, per tant, és allargar el període de vigència de les actuals autoritzacions temporals atorgades i que finalitzen el proper dia 31 de maig d'enguany. L'aprovació d'aquest reglament, exigeix, no obstant, la suspensió del que proposa l'apartat cinquè de l'article 26è de la Llei qualificada d'immigració, ja que aquest article estableix precisament que cal passar un mínim de cinc mesos entre les dues autoritzacions temporals. En aquests termes, per tant, cal deixar en suspens la disposició per poder aprovar un reglament de quota especial.

Per aquests motius, des dels grups de la majoria que donem suport al Govern, votarem a favor del Projecte de Llei presentat, ja que considerem del tot necessari poder donar solucions a la falta de mà d'obra existent al país, especialment a l'hoteleria i la restauració, i que els treballadors que ja estan treballant al país de manera excepcional aquest estiu puguin continuar estant contractats per a la temporada d'estiu.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

Doncs bé, si fins ara els hem donat dos d'arena, és a dir, si els aprovem dos projectes de llei que ens porten a debat, ara ve la de calç. El nostre sentit de vot, evidentment sempre el prenem tenint en compte el que pensem que és millor per a la ciutadania. I així com amb la justícia, amb l'educació, creiem que cal consens, no podem trobar aquest consens pel que fa al mercat del treball. No ens acabem d'entendre. Segurament perquè tenim models diferents, però a nosaltres, amb aquesta modificació que ens planteja el Govern entenem que no es dona bona resposta ni a empresaris ni a treballadors.

El problema, la recerca de personal, no entenem que finalitzi amb una solució que és absolutament temporal, que genera costos per a les empreses, com són les autoritzacions d'immigració, els papers, que sabem que han d'assumir aquests costos els empresaris, i entenem que una solució que precaritza el mercat del treball concatenant contractes temporals, no és el que el nostre país necessita. Més aviat al contrari. Ja ho vam dir en roda de premsa fa un parell de setmanes. Nosaltres entenem que entre tots hem de buscar les solucions per tornar a fer que la plaça laboral andorrana esdevingui atractiva. Perquè nosaltres entenem que això no és fruit de la COVID, és fruit d'una situació estructural, de conjunció d'una política de salaris baixos amb cost de la vida elevat que fa que venir a treballar a Andorra resulti menys atractiu del que ho ha estat fins ara.

Nosaltres vam proposar en comissió que aquells empresaris que han pogut constatar les bones maneres de treball dels treballadors que han treballat per ells amb quota d'hivern tinguin la possibilitat de, excepcionalment, que aquests treballadors es puguin quedar a través de l'inici d'una autorització permanent. L'explicació que se'ns va donar a comissió per rebutjar les nostres esmenes tampoc ens acaba de convèncer perquè se'ns va dir que el Projecte de Llei que plantejava el Govern responia millor a l'esperit de la Llei d'immigració, que tampoc ho acabem d'entendre. No oblidem que la Llei d'immigració preveia la impossibilitat de concatenar autoritzacions temporals i no veiem la bondat que aquesta solució, que no oblidem que té una data fi, que serà el final de l'hivern de 2023, sigui una solució perquè aquells empresaris que han tingut la sort de trobar personal que encaixa amb les seves demandes el puguin fidelitzar.

Per tant, i acabo, no podem donar suport a aquest Projecte de Llei perquè nosaltres, insisteixo, pensem que solucions que són curterministres, temporals, puntuals no són les que han de resoldre el problema que nosaltres considerem estructural del nostre mercat de treball. Nosaltres volem un mercat de treball que sigui equilibrat, perquè entenem que és l'única solució de perdurabilitat i pel bé de la nostra societat. Com venia dient des de les nostres files, entenem que avui no podem donar suport a aquest Projecte de Llei per escenificar clarament dos models contraposats pel que fa al mercat de treball i que, evidentment, els socialdemòcrates no podem compartir.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora consellera.

Iniciariem el segon torn d'intervencions. Pel Govern, senyor Josep Maria Rossell. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, agrair al grup de Terceravia, especialment al senyor Camp, pel vot favorable de la llei. No obstant, sí que li voldria facilitar unes dades perquè vostè potser ha sortit una mica del que era el contingut de la llei, concretament, no? Però clar, vostè ha dit que les persones que estan al Servei d'Ocupació, no? Ha parlat d'això. Només dir-li que actualment tenim 412 persones que busquen feina al Servei d'Ocupació, de les quals 27 només perceben les prestacions. Però miri la dada que li diré ara: tenim 1.770 persones que estan buscant llocs de treball. Justament per això, el Govern el que fa amb responsabilitat... Empreses, eh? Empreses que estan sol·licitant llocs de treball. Justament perquè és per aquest motiu és pel qual el Govern també ha proposat aquesta solució.

És evident que aquesta solució té un caràcter evidentment temporal, però sí que, com hem manifestat a l'inici, es tracta d'una prova pilot i la prova pilot consisteix bàsicament en veure exactament, durant tot aquest període, exactament recollir les dades, recollir aquells *inputs* que siguin necessaris, i una vegada els tinguem, doncs basant-se en això, veure amb més calma i amb més deteniment si és que això cal fer-ho perdurar en el temps o no. Bàsicament aquesta és la idea. Tanmateix, de totes maneres, agrair-li el suport. Moltes gràcies a vostè, senyor Camp.

Pel que fa a la senyora López, doncs evidentment d'agraciar a alguns dels grups de la majoria, doncs el seu suport a aquest Projecte de Llei. Penso que avui estem fent un favor, no solament a les empreses del país, sinó especialment al sector hotelier, i concretament a les empreses petites, perquè aquestes són les que precisament tenen més dificultats. Els hotels petits són els que tenen més dificultats, les pensions, tots els models de restauració que són bàsicament familiars. Aquests són els que tenen a vegades més dificultats. I amb aquesta norma que avui aprovarem, els facilitem la seva situació. Per tant, sí que ho volia posar en relleu.

Dit això, i pel que respecte a la senyora Salazar, bé he vist que el nostre idil·li parlamentari avui s'ha trencat. (Se sent riure) Em sap greu, però bé, a vegades és normal, aquestes coses succeeixen. Espero que en el futur continuï no obstant. Dit això, clar, al sentir les seves paraules m'he quedat una mica esmaperdut, perquè en principi el que pensava és que, d'alguna manera, si avui vostès concretament haguessin votat a favor d'aquesta llei, el sector hotelier s'hagués mostrat satisfet. I especialment els petits. Penso que, en aquest cas, no crec que n'estiguin gaire, de satisfets.

Vostè ens ha manifestat que aquesta modificació d'aquesta llei precaritzava el sistema i el model. Jo crec que justament és el contrari. El que es fa és que quan s'acaba el termini dels cinc mesos es dona un termini de dos mesos per tal que totes aquelles persones que puguin entrar dins de la quota general, ho puguin fer. I el que s'ha fet mitjançant reglament és allargar el període fins al 31 de maig per tal que totes aquelles persones es puguin acollir. I al final del 31 de maig és quan el Govern aprovarà la nova quota, aquesta de pilot d'estiu, per tal que aquests treballadors es puguin acollir a aquesta nova quota. I en principi, la quota que es preveu treure serà de 500 treballadors.

Jo penso que justament la precarització que vostè està dient és la que vostès reconeixen. Perquè segons les dades, avui en dia tenim dins del sector hotelier 3.536 persones que es podrien acollir. Si aprovessin la seva esmena, 3.536 persones es podrien acollir amb aquesta normativa. Per tant, com sabem que 3.500 persones són les que necessita el mercat en aquests moments? Vostès han fet algun estudi? Vostès han mirat exactament si això és necessari o no és necessari? Jo crec que no ho han fet vostès, això. Nosaltres el que fem és justament el contrari. Agafem i adoptem aquesta mesura, i una vegada l'hàgim adoptat, una vegada hagi finalitzat i tinguem les dades corresponents, aleshores sí que podem tenir elements per tal de poder dir si, efectivament, ha sigut necessària o no ha estat necessari.

Després hi ha una altra qüestió també important, que és una qüestió que aquesta mesura es fa excepcional, que és una qüestió excepcional. Això no havia passat mai. I per què es fa, això? Es fa precisament perquè, arran de la COVID, moltes d'aquestes empreses, molts dels seus treballadors, què han fet? Han marxat a un altre sector. Molts d'ells han marxat a la construcció i, per tant, el sector hotelier ha tingut una davallada important. El fet que nosaltres prenem aquesta mesura justament és això.

I una de les qüestions que també m'ha deixat astorat és el fet que vostès no vulguin que quedi sense efecte l'article 40, l'article 41 i l'article 46 de la Llei d'immigració. Què vol dir això? Que tots aquells convenis internacionals que tenim signats amb França, Espanya i Portugal, tots aquests nacionals no tindrien prioritats per tal d'accedir al mercat de treball, per tal de poder obtenir autoritzacions? Pel que diuen vostès, aquí tothom podria obtenir. I, per tant, els que tenen prioritats ens saltaríem aquest conveni. Això d'una banda. I d'altra banda, vostès ens diuen que no cal que les persones que vinguin aquí no acreditin l'especialització i no tinguin una experiència professional. Tampoc acabo de copsar exactament per què pretenen aquesta mesura, no? Justament tot això va en contra del que diuen els principis generals de la llei. La Llei d'immigració, justament el que reconeix són uns altres principis.

I finalment, si també eliminem l'article 46 de l'edat, tampoc acabo de copsar exactament per què volen eliminar aquest article. D'autoritzacions d'immigració tampoc se'n donen a menors d'edat. Per tant, tot plegat m'ha semblat un desori, sincerament, li he de dir, i no entenc exactament per què ha adoptat aquesta situació.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Iniciem el segon torn dels grups. Senyor Camp, desitja intervenir? Senyora López, té la paraula pel Grup Parlamentari Liberal.

La Sra. Eva López:

Gràcies, senyora síndica.

Pel que fa a la intervenció de la consellera Salazar, comentar-li que no compartim els arguments emprats. Tot i entenent que la finalitat és del tot lloable, considerem que no s'han valorat adequadament les conseqüències del que es proposa. En aquest sentit, hem de dir que el Projecte de Llei dona resposta a un problema puntual que afecta el país arrel de la pandèmia i, per tant, la modificació ha de ser igualment puntual i excepcional. Es tracta d'una suspensió, no, d'una modificació, d'una condició definitiva. En cap cas el Projecte de Llei pot ser entès com un punt de partida per tal de canviar la política en matèria d'immigració del país.

Les esmenes proposades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i que van ser rebutjades en la Comissió d'Interior, pretenen que totes les persones que hagin obtingut una autorització temporal durant els anys 2021 i 2022 en qualsevol àmbit se'ls atorgui una autorització de residència i treball sense cap tipus de condició. Ni quota, ni criteris de cohesió social, ni criteris de prioritats d'autoritzacions, tampoc, tal com ha exposat el ministre de Justícia Interior. La modificació proposada i defensada pel Grup Socialdemòcrata, que afecta a més de 3.500 persones, passarien de cop a tenir una autorització de residència i treball amb possibilitat de reagrupar les seves famílies, amb tot el que això comportaria en un àmbit educatiu o sanitari que s'ha fet sense la més mínima valoració de l'impacte que això suposaria.

Però és que tampoc donaria resposta als sectors de l'hoteleria i de la restauració, ja que aquests treballadors, que no estan sotmesos a cap quota ni limitació, podrien canviar, tal com ha dit el ministre d'Ocupació, en qualsevol moment, quan precisament la voluntat i finalitat ha de ser la de mantenir a aquestes persones en el seu lloc de treball que tenen actualment. Cal destacar, igualment, que el fet que aquestes persones no estiguin sota un sistema de quotes podria suposar que fossin contractades amb uns salaris més baixos, fet que sí que comportaria una precarietat laboral.

Per tots aquests motius, des de la majoria entenem que, tal com es va fer per la Comissió d'Interior, el Projecte de Llei s'ha d'aprovar necessàriament sense tenir en compte les consideracions del Grup Parlamentari Socialdemòcrata per tal de pal·liar les mancances de

mà d'obra del país, sense que pugui ser entès que existeix una precarització, o que, a la pràctica, s'imposarà del mercat de treball, com s'ha dit a aquesta cambra.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora López. El seu torn, senyora Salazar, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

La Sra. Judith Salazar:

Bé, gràcies, senyora síndica.

D'entrada dir-li al senyor ministre que no pateixi per l'idil·li (riure) perquè fins ara els hem votat dos i els votem en contra una. Per tant, l'idil·li, sempre que hi hagi voluntat d'arribar a fórmules de consens, no pateixi que continuarem mantenint-lo.

A veure, començaré pel final, la intervenció de la senyora López. Torna a insistir en el fet COVID, que ja li he dit a la meua intervenció inicial, que nosaltres no creiem que el problema que pateix el sector, sobretot hotelier o comercial, sigui conseqüència de la COVID, sinó que ja ho hem dit. Entenem que és una conjuntura d'una política de salaris baixos i de cost de la vida alt i, per tant, entenem que això és una situació estructural que cal posar-hi remei.

Després, fa dir... Senyora López, vostè diu que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata planteja unes esmenes sense cap tipus de condició. I lligant amb el que deia el senyor ministre, si hem fet algun estudi, voldria demanar als dos que parin de fer alarmisme. Nosaltres no volem que 3.500 de cop passin a autoritzacions permanents. Perquè, si no m'equivoco, l'esmena recollia les condicions de tenir contracte de treball i que fos per la mateixa activitat que s'havia concedit la quota d'hivern.

Per tant, i ara sí, torno a la intervenció del senyor ministre, vostè ens diu que els hotelers no estaran contents. Bé, jo li torno a dir que no acabo d'entendre per què no ho han d'estar quan davant de la dificultat que tenen per trobar personal, excepcionalment, que val la pena que ho diguem, les nostres esmenes era una solució temporal i única. Per tant, no parlem de proves pilot. Hem de veure què és el que passa. Perquè ja m'explicaran si entenen que hem de fer alguna altra cosa pel que fa a les quotes o, com a mínim, si podem fer perdurar anar en contra de la política d'immigració del nostre país, que sempre s'ha ordenat a través de quotes. Si més no, ens ho podrien dir amb una mica d'antelació, perquè, d'altra banda, pel que fa a l'acord d'associació, estem defensant una excepció, la lliure circulació de persones, que passa per mantenir el nostre sistema de quotes. I doncs, ja m'explicaran què vol dir aquesta prova pilot.

Torno a allò que els hotelers no estaran contents. Hi insisteixo, si nosaltres els deixem la possibilitat que aquells treballadors que, puntualment i per una única vegada, han funcionat a les empreses es puguin quedar, entenc, senyora López —perquè vostè també feia al·lusió a la precarització que es mantenia en salaris. Jo li diria que, des del punt de vista del treball, ja li asseguro jo que parlar de contractes temporals versus contractes indefinits, és una precarització dels llocs de treball. I, per tant, jo crec que no deu ser tan difícil d'entendre.

La nostra posició és clara, és determinada. No volem aixecar un sistema de quotes en cap cas. Volem donar respostes a les necessitats puntuals que tenen els empresaris, compte tingut que venen d'una situació de dificultat fruit de la pandèmia, que no vol dir que la dificultat de la contractació s'expliqui per la pandèmia, i el que nosaltres creiem és que cal, entre tots plegats, que siguem raonables, que ens situem en el model productiu econòmic que han anat desenvolupant els Governos que ens han precedit, no és útil per al país. Que entre tots hem de construir un model de mercat del treball que s'assenti amb un contracte social just i equilibrat per les dues parts i que, com a mínim des de la nostra perspectiva, aquesta serà l'única solució que li podem donar al país perquè torni a esdevenir un lloc d'interès per venir a desenvolupar un projecte de vida.

Sobretot tenint en compte que als nostres veïns, en els que, tot sigui dit, no hem dit mai de no donar-los prioritats, als ciutadans dels països veïns els continuï semblant interessant venir a treballar a Andorra. Que ara per ara entenem que això s'està produint, sobretot tenint en compte, com deia, en la política de salaris, que sistemàticament ens hem negat a adequar. Que fins i tot ara el sector empresarial està dient «Senyors, hem de reobrir el debat i apujar els salaris», i sense voler tornar a la cançó de l'enfadós de «ja ho havíem dit nosaltres», crec que com a mínim hauríem de ser una mica més sensats per reconèixer que, finalment, aquesta política de no apujar els salaris, aquesta política, de no frenar l'elevat cost de la vida que estem tenint al nostre país, ens porta a una situació que, estructuralment, impedeix o fa perdre atractiu al nostre país perquè la gent vingui a treballar-hi.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Salazar.

Govern, desitja intervenir? Senyor Rossell.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Només recordar-li exactament el contingut de la seva esmena que van presentar. L'esmena que vostès van presentar, i cito literalment, em salta la primera frase, diu: «Els beneficiaris de la mateixa podran, sempre que acreditin un contracte de treball per a la mateixa activitat laboral, accedir a una autorització de residència i treball sense que estigui subjecte a cap condició de quota, ni als criteris de cohesió social, ni a les normes que regeixen el principi de prioritats que estableixen l'article 40, ni les normes referides a les excepcions al principi de prioritats previstes a l'article 41, ni a les disposicions de l'article 46».

Bé, dit això, clar, vostès parlen de precarització. Però jo li donaré les dades exactes de la quota que hi va haver del 2021 al 2022 i podrà copsar que, de les quotes que nosaltres vam donar de l'hostaleria, en vam donar 3.071 persones. És a dir, que segons vostès, segons el que diuen en la seva esmena, aquestes persones que tenen aquest contracte de treball per la mateixa activitat, que és l'activitat de l'hostaleria, podrien accedir al mercat sense que vostès sàpiguen si el mercat necessita aquestes tres mil i escaig persones. M'entén?

Aleshores, què és el que fem nosaltres? El que nosaltres fem és que a través d'una quota, la quota que fixem, que és una prova pilot, que no s'havia fet mai, que es farà només a l'estiu, establim una quota de 500 persones, ampliable al 30 per cent. I a partir d'aquí es veurà. Es veurà si a l'any vinent cal fer o no cal fer. Però almenys tindrem uns indicadors, cosa que ara no en tenim cap, d'indicador. Per tant, si vostès possessin avui en dia al mercat totes aquestes persones que es poguessin acollir a aquesta activitat... I pensi una altra cosa, les agències també s'hi podrien acollir. El comerç també s'hi podria acollir. La neteja també s'hi podria acollir. El que no s'hi podria acollir serien a les pistes, que en aquest cas eren a 949 persones que es van donar les sol·licituds. Però tota aquesta quantitat de gent es podrien acollir, perquè vostès només parlen d'autoritzacions que tinguin un contracte de treball i que sigui per a la mateixa activitat. Clar, aleshores vostès diguin si això no és precaritzar el mercat. Això sí que és precaritzar. Perquè vostès posaran al mercat totes aquestes persones sense saber si hi ha necessitat, precisament i justament, d'aquesta manca de treball.

El que sí que, d'alguna manera, podria compartir amb vostès és que sí que caldria potser que —i això va ser una de les qüestions que jo vaig tenir l'ocasió de parlar-ne quan vaig poder mantenir les reunions amb el sector hotelier—, que tingui en compte el tema dels salaris. I aquí sí que potser hauríem de mirar, entre tots, de trobar una solució a aquesta qüestió. Perquè és evident que el tema dels salaris és una de les coses que, sobretot els empresaris, haurien de mirar de buscar un sistema que mirés de fidelitzar els seus treballadors. I aquí potser sí que hi ha una mancança.

I també una de les qüestions importants és el tipus de model de negoci. Els empresaris també s'haurien de mirar quin tipus de negoci haurien de tenir. I en aquest aspecte, aquí també podríem trobar punts de confluència. Ara bé, dit això, jo penso que aquesta mesura és una bona mesura. Penso que hem de veure, analitzar-la amb calma i veure quin impacte tindrà. I a partir d'aquí, una vegada recollit totes les dades, a partir d'aquí, l'any que ve, veure si això ha de tenir continuïtat o no tenir continuïtat.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Rossell.

Els grups desitgen intervenir? Senyor Camp, no? Senyora López, pel Grup Parlamentari Liberal. Seguint l'ordre.

La Sra. Eva López:

Gràcies, senyora síndica. De manera molt, molt breu.

Considero una mica incongruent parlar de contractes indefinits i a la vegada dir que la pretensió de modificació de la llei serà temporal. De fet, a l'esmena es parla d'una esmena excepcional, excepcionalment. Considero, per tant, que és incongruent. Estem parlant de la política d'immigració i no de les condicions laborals que, tal com ha dit el ministre, segurament estarem d'acord que s'han de verificar, controlar i potser modificar. Si no

existeix un salari mínim, insisteixo, per part d'aquests treballadors, sens dubte no s'estaran donant totes les garanties que ara mateix estableix el sistema de quotes. I sí, que des del nostre punt de vista, seria una precarització del mercat laboral.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora López.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Judith Salazar. Teniu la paraula.

La Sra. Judith Salazar:

Sí. Gràcies, senyora síndica. Molt breument.

En primer lloc, senyora López, contracte indefinit amb una mesura puntual excepcional, que el que pretén és que la gent que està amb un contracte temporal pugui reconduir la seva situació estable, és a dir, que engeguin una bateria d'autoritacions permanents d'un any renovable a dos anys, com tothom que ve aquí a treballar per a tot l'any. Per tant, no veig on li veu vostè la incongruència.

En segon lloc, senyor ministre, aquesta solució que nosaltres proposem i que a vostè li sembla tan agosarada i que aixeca... és la solució que vostès han proposat per a les persones refugiades. És a dir, és una solució que vostès proposen. És una solució que vostès proposen per a un moment puntual, excepcional. I entenem que si al Govern se li acut canviar el model de política d'immigració és perquè reconeixem que tenim un problema puntual, no? Doncs, per tant, el que hem fet és un mimetisme puntual per a una situació on realment hi ha una dificultat en la recerca de treball.

Vostè ens deia: «Ha calculat si calen totes aquestes persones al mercat de treball andorrà?» Home, jo li he de dir que si es queden amb contracte de treball serà que fan falta, perquè entenc que no hi ha cap empresari que vulgui donar treball a algú que no li calgui. Per bondat o no ho sé, expliqui-m'ho.

Després, obvien en aquestes tres mil i escaig de persones que hi ha gent que va a treballar a Andorra amb un model de temporada alternant temporades d'hivern, hi ha tota la gent de pistes. Per tant, d'alguna manera, no estem prenent posar tothom al mercat, sinó realment aquelles persones que hagin funcionat i que els empresaris entenguin que és rendible per a les seves empreses que es quedin i continuïn treballant per ells.

I després, finalment i per acabar, amb el tema salaris, benvinguts al club, senyor ministre. Fa molt temps que els estem dient: «Hem d'arreglar la política de salaris en aquest país.» I sistemàticament ens hem topat amb una paret que ens diu; «No perquè això portarà a la ruïna del país.» Bé, ara comencem a entendre que una solució que passava per no tenir una política de salaris adequada, com a mínim a la realitat de l'entorn, ha generat una dificultat que ara correm-hi tots a solucionar.

Gràcies, senyor síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Alguna altra intervenció? Senyor Rossell, pel Govern. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Maria Rossell:

Gràcies, senyora síndica. Molt breument.

Justament el que fem nosaltres és no canviar el model d'immigració. Jo penso que el que pretenen vostès és justament això, canviar el model d'immigració. I li diré: nosaltres el que ens dotem aquí, crec, almenys aquesta és la intenció, i penso que és raonable, dotar-nos d'un marc legal. I per això votem aquesta llei. El marc legal que es basarà en les quotes. És a dir, no canviem res. El que estem dient és: «Miri, aquests senyors, que no podem regularitzar, el regularitzem a través d'una llei». I com ho fem? A través de les quotes, com hem fet sempre. No variem el nostre sistema d'immigració. Però jo penso que vostès justament el que fan és el contrari. I ho fan sense voler. I perdonin que li digui. Jo penso que vostè potser no l'han reflexionat prou, aquest Projecte de Llei. Jo crec que el que d'alguna manera pretén és donar drets a tota la gent que estan avui en dia en situació de temporer quan justament aquestes persones es poden acollir al règim de quotes general, si volen. No els estem pas dient que no. Ho poden fer igualment.

Per tant, jo crec que és una qüestió de que no s'ha acabat de copsar exactament el contingut d'aquest Projecte de Llei. I potser, a l'hora de la veritat, ha estat un malentès. Res més.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Els grups desitgen intervenir? Senyora López, és el seu torn.

La Sra. Eva López:

Gràcies, senyora síndica. Molt breu.

Era per explicar, que potser abans no ha quedat clar. El mercat de treball es tracta —i més amb treballadors— que el sistema que està per quotes és una demanda fluctuant. No pot existir un contracte indefinit per part d'aquests treballadors. En excés aniria a l'atur. La incongruència és precisament pel que deia el ministre. No es tracta de modificar la Llei d'immigració ni el sistema de quotes. Es tracta de fer una prova pilot per tal que aquests treballadors, donat el problema que existeix actualment, es puguin quedar. Demanar que aquests treballadors tinguin un contracte indefinit sí que ens sembla incongruent si no es modifica tota la política d'immigració.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora López.

Senyora Salazar, seria el seu torn. Endavant.

La Sra. Judith Salazar:

Si, per acabar, senyora síndica.

Senyor ministre, vostès també canvien el model, perquè aixequen... El nostre model deia que els treballadors no podien concatenar autoritzacions temporals i ara, excepcionalment, s'aixeca. La qual cosa no estem en contra d'una mesura excepcional que hagi de donar resposta a les necessitats del sector, però sí que estem en contra que aquesta solució passi per una solució temporal puntual, excepte que, quan s'acabi la seva mesura, ens vinguin a parlar d'un altre tipus de model, que és el que ja estem intuït amb la seva determinació.

Primer vam assistir a una comunicació pública en la que deien «és una mesura absolutament puntual» i al cap de dues setmanes parlàvem de prova pilot. És igual, ja ens trobarem i ja veurem a veure en què consisteix aquesta prova pilot, quin és el projecte de país que vostès tenen i, evidentment, tornar a reiterar el nostre. En cap cas podem coincidir que deixant els treballadors amb carències noves a la CASS per poder tenir cobertures sanitàries, amb contractes temporals, els empresaris que puguin fidelitzar el personal que els hi hagi funcionat... No entenem que això sigui un model que ens puguem plantejar a llarg termini. En tot cas, caldrà que ens veiem a finals de la quota d'hivern i que acabem d'entendre quin és el seu model.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora Salazar.

Acabades les intervencions, s'obre un breu termini de temps per votar.

Senyora secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Secretària:

Gràcies, senyora síndica.

A favor, 19.

En contra, 5.

I 0 abstencions.

Gràcies.

La Sra. Secretària:

A la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de Llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Bona tarda.

(Són les 18.05 h)

Diari de Sessions del Consell General

Carrer de la Vall, 9-13 – AD500 Andorra la Vella – Principat d'Andorra – Tel. (376) 877877 – www.consellgeneral.ad

Dipòsit legal: AND.342-2021